

- De verplichting om voor fulltime of parttime specialistenopleidingen van artsen een passende bezoldiging te betalen, geldt enkel voor medische specialismen die in alle lidstaten of in twee of meer lidstaten bestaan en in artikel 5 of artikel 7 van richtlijn 75/362/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van de arts, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten, zijn genoemd.
- Deze verplichting bestaat slechts wanneer de voorwaarden voor de fulltime opleiding, genoemd in punt 1 van de bijlage bij richtlijn 75/363, zoals gewijzigd bij richtlijn 82/76, of die voor de parttime opleiding, genoemd in punt 2 van de bijlage bij richtlijn 75/363, zoals gewijzigd bij richtlijn 82/76, door de artsen die een specialistenopleiding volgen worden nageleefd.
- Bedoelde verplichting is onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig, voor zover zij verlangt dat een specialist, om in aanmerking te komen voor de in richtlijn 75/362 voorziene regeling van onderlinge erkenning, een bezoldigde fulltime of parttime opleiding geniet.
- Deze verplichting stelt op zich de nationale rechter evenwel niet in staat te bepalen, door wie de passende bezoldiging moet worden betaald, noch hoe hoog die moet zijn.

De nationale rechter moet wel, wanneer hij nationale bepalingen zowel van eerdere als van latere datum dan een richtlijn toepast, deze zo veel mogelijk uitleggen in het licht van de bewoordingen en het doel van die richtlijn.

(¹) PB C 370 van 6.12.1997.

artikelen 50 EG, 54 EG en 55 EG), en van richtlijn 64/427/EEG van de Raad van 7 juli 1964 betreffende de overgangsmatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de be- en verwerkende nijverheid behorende tot de klassen 23 tot en met 40 van de I.S.I.C. (Industrie en Ambacht) (PB 1964, 117, blz. 1863), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (rapporteur), L. Sevón en R. Schintgen, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, H. Ragnemalm en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 3 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG) en artikel 4 van richtlijn 64/427/EEG van de Raad van 7 juli 1964 betreffende overgangsmatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van de be- en verwerkende nijverheid behorende tot de klassen 23 tot en met 40 van de I.S.I.C. (Industrie en Ambacht), verzetten zich tegen een regeling van een lidstaat die de uitoefening op zijn grondgebied van ambachtelijke werkzaamheden door in andere lidstaten gevestigde dienstverleners afhankelijk stelt van een vergunningprocedure waardoor de uitoefening van de vrijheid van dienstverrichting wordt vertraagd of bemoeilijkt, wanneer het onderzoek van de voorwaarden voor toegang tot de betrokken werkzaamheden plaats heeft gevonden en heeft uitgewezen dat aan die voorwaarden is voldaan. Bovendien mag het eventuele vereiste van inschrijving in het ambachtsregister van de ontvangende lidstaat, aangenomen dat zulks gerechtvaardigd is, geen extra administratieve kosten veroorzaken of de verplichte betaling van bijdragen aan de Handwerkskammer meebrengen.

(¹) PB C 137 van 2.5.1998.

ARREST VAN HET HOF

van 3 oktober 2000

in zaak C-58/98 (verzoek van het Amtsgericht Heinsberg om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen J. Corsten (¹)

(Vrij verrichten van diensten — Richtlijn 64/427/EEG — Bouwambachtelijke werkzaamheden — Nationale regeling die inschrijving van buitenlandse ambachtelijke ondernemingen in ambachtsregister vereist — Evenredigheid)

(2000/C 335/30)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-58/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van het Amtsgericht Heinsberg (Duitsland), in de aldaar dienende strafzaak tegen J. Corsten, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG), 60, 65 en 66 EG-Verdrag (thans de

ARREST VAN HET HOF

van 3 oktober 2000

in zaak C-308/98 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana om een prejudiciële beslissing): Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) tegen Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana (¹)

(Sociale politiek — Bescherming van veiligheid en gezondheid van werknemers — Richtlijnen 89/391/EEG en 93/104/EG — Toepassingsgebied — Artsen van ploegen voor eerstelijnszorg — Gemiddelde arbeidstijd — Wachtdiensten daaronder begrepen — Nachtarbeiders en werknemers in ploegendienst)

(2000/C 335/31)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-303/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van

het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanje), in het aldaar aanhangige geding tussen Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) en Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (PB L 183, blz. 1), en richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 307, blz. 18), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), D. A. O. Edward, L. Sevón en R. Schintgen, kamerpresidenten, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: A. Saggio; griffier: D. Lousterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 3 oktober 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een activiteit als die van de artsen van ploegen voor eerstelijnszorg valt binnen de werkingssfeer van richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk, en richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd.
- 2) De nationale rechter kan bij gebreke van uitdrukkelijke maatregelen ter omzetting van richtlijn 93/104 zijn nationale recht toepassen, voorzover het, gelet op de kenmerken van de activiteit van de artsen van ploegen voor eerstelijnszorg, voldoet aan de voorwaarden van artikel 17 van die richtlijn.
- 3) De wachtdiensten verricht door artsen van ploegen voor eerstelijnszorg moeten, wanneer de fysieke aanwezigheid van die artsen in het gezondheidscentrum vereist is, in hun geheel als arbeidstijd worden beschouwd en eventueel als overuren in de zin van richtlijn 93/104. Wanneer die artsen tijdens de wachtdiensten permanent bereikbaar moeten zijn, moet enkel de tijd die is verbonden aan het werkelijk verrichten van prestaties van eerstelijnszorg als arbeidstijd worden beschouwd.
- 4) De artsen van ploegen voor eerstelijnszorg, die met regelmatige tussenpozen 's nachts wachtdiensten verrichten, kunnen niet louter op grond van artikel 2, punt 4, sub b, van de richtlijn als nachtarbeiders worden beschouwd. De vraag of de nationale wettelijke regeling betreffende nachtarbeid van werknemers met een privaatrechtelijke arbeidsverhouding kan worden toegepast op artsen van ploegen voor eerstelijnszorg met een publiekrechtelijke betrekking, is een probleem dat de nationale rechter dient op te lossen overeenkomstig het nationale recht.
- 5) De door artsen van ploegen voor eerstelijnszorg tijdens wachtdiensten verrichte prestaties zijn ploegenarbeid, en die artsen zijn werknemers in ploegendienst in de zin van artikel 2, punten 5 en 6, van richtlijn 93/104.

- 6) Bij gebreke van nationale bepalingen tot omzetting van artikel 16, punt 2, van richtlijn 93/104, of eventueel tot uitdrukkelijke vaststelling van een van de in artikel 17, leden 2, 3 en 4, bedoelde afwijkingen, moeten die bepalingen worden geacht rechtstreekse werking te hebben, zodat zij aan particulieren een recht verlenen op grond waarvan de referentieperiode voor de toepassing van de maximale wekelijkse arbeidstijd niet langer is dan twaalf maanden.
- 7) De instemming van de vakbondsvertegenwoordigers in het kader van een overeenkomst of een collectieve overeenkomst kan niet in de plaats komen van die van de werknemer zelf, in de zin van artikel 18, lid 1, sub b-i, eerste streepje, van richtlijn 93/104.

(¹) PB C 299 van 26.9.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 3 oktober 2000

in zaak C-380/98 (verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) om een prejudiciële beslissing): The Queen tegen H. M. Treasury (¹)

(Overheidsopdrachten — Procedure tot plaatsing van overheidsopdrachten voor dienstverlening, leveringen en de uitvoering van werken — Aanbestedende dienst — Publiekrechtelijke instelling)

(2000/C 335/32)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-380/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen The Queen en H. M. Treasury, ex parte: The University of Cambridge, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1 van de richtlijnen 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209, blz. 1), 93/36/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van